

**Indenrigsministeren (Dahlgaard):**

Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Hasle, at Bestemmelsen i Lovforslaget vedrørende Forbud mod Konvertering er jo ikke, som det ærede Medlem gav det Udseende af, en generel Bestemmelse, men en Bestemmelse, der drejer sig om de Tilfælde, hvor der er Vanskeligheder for en Kreditforening, netop den Paragraf, som det ærede Medlem sagde aldrig vilde faa nogen Betydning, aldrig vilde komme i Anvendelse.

Jeg maa gøre en Indsigelse overfor det ærede Medlem Hr. Krag, naar han siger, at jeg i Sommer har bidraget til at øge Uroen paa Obligationsmarkedet. Det er saa uretfærdigt sagt, som noget kan være. Min Virksomhed paa det Omraade har indskrænket sig til at dementere et Rygte, som var kommet frem, og som, hvis det havde vundet Tiltro, vilde have faaet en skadelig Indflydelse paa Obligationsmarkedet.

Det ærede Medlem siger nu, at han altid har været en Modstander af 5 pCt.s Serier, og det forstaar jeg meget vel, men det ærede Medlem havde bøjet sig for de stærke Ønsker om at faa disse 5 pCt.s Serier. Ja, men da er det, at jeg ikke kan forstaa, at man, naar man bøjede sig for de stærke Ønsker fra disse Kreditforeningers Side, saa ikke netop sagde, at det Argument, der virkelig havde Betydning i denne Forbindelse, var, at det under skiftende Forhold maaske gav Konvertionsmuligheder, og saa holdt disse Muligheder aabne, og jeg ser et Bevis for, at det ærede Medlem ogsaa har tænkt saadan, deri, at da han i 1921—22 bøjede sig for Ønsket, saa var der heller ikke i den Kreditforening, som da fik sin Statutændring, Forbud mod Konvertering. Derfor beklager jeg saa meget mere, at man, da det ærede Medlem i 1927—28 gav 4 andre Kreditforeninger Tilladelse til 5 pCt.s Serier, da indsatte Forbud.

Jeg har i og for sig ikke fremdraget dette for at faa Lejlighed til at bebrejde det ærede Medlem hele dette Forhold, men jeg har gjort det for sammen med de øvrige Bemærkninger, jeg fremsatte, at vise det høje Ting, at alle, ligegyldigt hvilke Anskuelser vi i øvrigt har, maa erkende, at op imod 1½ Milliard af Landbrugsgælden i dette Øjeblik ikke lader sig konvertere ad den frivillige Konverterings Vej, og det er det betydningsfulde, og det er den Kendsgerning, man bliver nødt til at respektere under de kommende Forhandlinger, thi den Vej, man anviser, en frivillig Konver-

tering, kan ikke i dette Øjeblik anvises for ¾ af Landbrugets Kreditforeningssgæld.

Jeg maa dernæst protestere imod, at jeg ikke skulde have ønsket en fortrolig Forhandling om hele Rentespørgsmaalet. Jeg har netop regnet med, at der kunde føres en fortrolig Forhandling mellem de store politiske Partier, og Forsøget blev ogsaa gjort, men naar man har siddet i fortrolige Forhandlinger et Par Dage og man kommer til det Punkt, hvor der ikke foregaar andet end, at det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sidder og ser dybsindige ud og siger: Naa, saa taber det Interessen, og saa er der ikke anden Vej end at føre Sagen frem her i Salen, føre den frem for Offentligheden.

Jeg skal slutte med at sige, at efter de velvillige Bemærkninger, hvormed det ærede Medlem Hr. Krag sluttede sin Tale, er det min Opfattelse, at hvis en saa kyndig Mand paa dette Omraade som det ærede Medlem i Fortsættelse af disse Udtalelser vil, hvad jeg kalder arbejde *med* paa dette Omraade og ikke *imod*, tror jeg, vi naar et Resultat, og det bliver sikkert godt.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

**Christmas Møller:** Jeg tør ikke paa-staa, at det er noget nøjagtigt Referat, den højtærede Indenrigsminister har givet af de fortrolige Forhandlinger i Statsministeriet; navnlig den Opgave at se dybsindig ud tror jeg vi ganske overlader til et enkelt Medlem af Ministeriet, som egner sig meget bedre til det.

Naar jeg tog Ordet, var det kun for at gøre en Bemærkning til den højtærede Finansminister, for at der ikke skal være Tvivl om, hvorledes Stillingen har været. Stillingen var den, at vi sagde, at vi vilde forhandle fortroligt med Regeringen om hele Rentelovgivningen, medens vi mente, at andre Spørgsmaal maatte Regeringen forelægge for Rigsdagen. Det var jo et meget klart og ligetil Standpunkt, som man meget godt kunde have taget den fortrolige Forhandling paa, men det er i og for sig rigtigt, at da vi kom med denne Erklæring, var der nogen, der sad tavse lidt, og da vi ikke havde mere at gøre, gik vi, og saa — man kan maaske sige det paa den Maade: saa tog Pokker ved en enkelt Mand indenfor Ministeriet, som ledede Forhandlingerne, han smækkede Pa-